

RETTENS KENDELSE (Fjerde Udvidede Afdeling)

25. november 2003 *

I sag T-85/01,

IAMA Consulting Srl, Milano (Italien), ved advokat V. Salvatore,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. de March, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens retsakter af 12. februar 2001 og 21. februar 2001 om udgifter, der finansieres af Fællesskaberne, i forbindelse med projekterne Regis 22337 og Refiac 23200, der er omfattet af det europæiske strategiske forsknings- og udviklingsprogram inden for informations-teknologi (Esprit),

* Processprog: italiensk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Udvidede Afdeling)

ved voteringen sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne P. Mengozzi, M. Vilaras, J. Pirrung og A.W.H. Meij,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder

- 1 Den 24. maj 1996 indgik Kommissionen en kontrakt med selskaberne IAMA International Management Advisors Srl (herefter »IAMA International«), Capa Conseil, Diagramma og Società Reale Mutua di Assicurazioni om fastsættelse af de nærmere vilkår for Kommissionens økonomiske deltagelse i et projekt omfattet af det europæiske strategiske forsknings- og udviklingsprogram inden for informationsteknologi (Esprit) benævnt »the flexible agency; tools supported business reengineering of the insurance services distribution« (herefter »Regis-kontrakten«). Kontrakten udpegede IAMA International som projektkoordinator. Kontraktens varighed var fastsat til 27 måneder, dvs. fra den 1. maj 1996 til den 31. juli 1998.

- 2 Den 14. oktober 1996 indgik Kommissionen en tilsvarende kontrakt med AIMA International, i rollen som koordinator, samt fire andre selskaber i Italien, Frankrig og Det Forenede Kongerige om fastsættelse af de nærmere vilkår for Kommissionens økonomiske deltagelse i et andet projekt under Esprit-programmet, benævnt »Reengineering of the Financial Agency« (herefter »Refiag-kontrakten«). Varigheden af det i denne kontrakt fastsatte projekt var 24 måneder, dvs. fra den 1. november 1996 til den 31. oktober 1998.
- 3 De to kontrakter indeholdt i artikel 10 en klausul om anvendelse af italiensk lov.
- 4 De to kontrakter indeholdt hver især to bilag, hvoraf det ene bilag indeholdt den tekniske beskrivelse af projektet (bilag I), og det andet bilag indeholdt de for kontrakten gældende almindelige betingelser (bilag II). Indholdet af sidstnævnte bilag var identisk for de to kontrakter.
- 5 Artikel 2 i bilag II med overskriften »Styring af projektet« præciserede navnlig koordinatorens og de øvrige kontraherende selskabers forpligtelser. Koordinatoren skulle især varetage forbindelsen mellem Kommissionen og de øvrige kontrahenter. Kontrahenterne og koordinatoren skulle blandt deres ansatte udpege den eller de personer, der skulle stå for styringen og ledelsen af projektet. En tildeling af disse funktioner til tredjemand krævede Kommissionens skriftlige godkendelse. Enhver ændring vedrørende ejerskabet af eller kontrollen med en af kontrahenterne, med et affilieret selskab eller med en samarbejdspartner skulle øjeblikkeligt meddeles Kommissionen.
- 6 Artikel 3 i bilag II omhandlede tredjemands deltagelse i kontraktens gennemførelse ved hjælp af indgåelsen af underkontrakter eller associerede kontrakter. Hvad angik kontrakter indgået med associerede selskaber, et begreb, som især

omfattede enheder kontrolleret af et af de kontraherende selskaber, indeholdt artikel 3.2 en forpligtelse for parterne til at anmelde disse til Kommissionen. Kommissionens godkendelse var ikke nødvendig for så vidt angik aftaler, som ikke berørte de vilkår, i henhold til hvilke finansieringskontrakterne var blevet indgået.

- 7 Artikel 18 i bilag II med overskriften »Styring af projektet« fastsatte de i forbindelse med de to finansieringskontrakter tilskudsberettigede omkostninger som dem, der var nødvendige for projektet, reelt var afholdt, behørigt dokumenteret og afholdt i løbet af kontraktperioden.
- 8 I henhold til artikel 7 i samme bilag II blev Retten tillagt enekompetence til at afgøre enhver tvist mellem Kommissionen og de kontraherende selskaber med hensyn til gyldigheden, gennemførelsen og fortolkningen af de to kontrakter; i tilfælde af appel tilkom enekompetencen Domstolen.
- 9 Ved skrivelse af 7. oktober 1997 til Kommissionen meddelte hr. David, som var medlem af bestyrelsen for IAMA International, at samtlige dette selskabs bestyrelsesaktiviteter var blevet overført til IAMA Consulting Srl (herefter »sagsøgeren« eller »IAMA Consulting«). Overførslen var en konsekvens af en ændret opbygning af den af IAMA International ledede koncern, som havde til formål at omdanne IAMA International til et holdingselskab ved overførsel af den samlede operationelle sektor til de øvrige selskaber i koncernen. I nævnte skrivelse forklarede hr. David ligeledes, at selv om kontrakterne Regis og Refiag var blevet indgået af IAMA International, var alt forskningsarbejde i forbindelse med de nævnte kontrakter foretaget af IAMA Consulting. Denne situation indebar overførsel af Kommissionens udbetalinger til IAMA Consulting mod fakturaer, som blev pålagt moms. Tilbagebetalingen af denne afgift havde vist sig at være særdeles vanskelig, hvorfor hr. David anmodede Kommissionen om at erstatte IAMA International med IAMA Consulting med henblik på gennemførelsen af de i kontrakterne Regis og Refiag omhandlede projekter.

- 10 Ovensnævnte skrivelse fulgte efter en skrivelse af 26. september 1997, som udelukkende vedrørte Regis-kontrakten, hvori hr. David anmodede om Kommissionens tilladelse til at udpege IAMA Consulting som principal kontrahent i stedet for IAMA International.
- 11 Ved skrivelse af 8. maj 1998 til Kommissionen fremsendte sagsøgeren de dokumenter, der var nødvendige for, at selskabet blev udpeget som ny kontrahent i Regis-kontrakten. Sagsøgeren anmodede om, at udskiftningen skete med virkning fra den 1. november 1997.
- 12 Den 24. juni 1998 fremsendte Kommissionen med henblik på forberedelsen af et tillæg til Refiag-kontrakten en e-mail til sagsøgeren, hvori denne blev anmodet om at præcisere, fra hvilket tidspunkt IAMA Consulting havde erstattet IAMA International.
- 13 Sagsøgeren svarede ved e-mail af 29. juni 1998, at udskiftningen var sket med virkning fra den 1. november 1997.
- 14 Kommissionen udarbejdede herefter et udkast til tillæg til Refiag-kontrakten, som blev fremsendt til sagsøgeren til godkendelse. Artikel 2.1 i udkastet fastsatte den 1. november 1997 som ikrafttrædelsestidspunkt for indsættelsen af en ny kontrahent.
- 15 Den 28. oktober 1998 fremsendte sagsøgeren fire behørigt underskrevne originale eksemplarer af nævnte tillæg til Kommissionen. I følgeskrivelsen blev det præciseret, at der ikke var foretaget nogen ændringer af tillægget. Kommissionen underskrev tillægget til Refiag-kontrakten den 18. december 1998.

- 16 Det blev ikke foretaget nogen ændringer af Regis-kontrakten til trods for sagsøgerens anmodning herom i dennes skrivelser af 26. september 1997 og af 8. maj 1998.
- 17 Kommissionen udbetalte til opfyldelse af kontrakterne et beløb på 1 357 216 782 ITL, dvs. 700 944 EUR, til Regis-projektet og et beløb på 1 041 774 438 ITL, dvs. 538 032 EUR, til Refiag-projektet.
- 18 Kommissionen udnyttede sin adgang til i henhold til artikel 24 i kontrakterne Regis og Refiag at foretage revision af de af de kontraherende selskaber fremlagte udgiftsbilag. Denne opgave blev tillagt revisionselskabet GDA Revisori Indipendenti.
- 19 I revisionsrapporten understreges for så vidt angår Refiag-kontrakten, at de udgifter, som IAMA International havde angivet i perioden fra projektets start og til den 31. oktober 1997, i det hele var afholdt af IAMA Consulting, der på dette tidspunkt ikke var part i kontrakten, idet selskabet først var trådt i stedet for IAMA International fra den 1. november 1997. Revisionsrapporten præciserer, at disse udgifter kun delvist var blevet viderefaktureret til IAMA International og konkluderer heraf, at kun disse sidstnævnte udgifter kan anses for at kunne refunderes.
- 20 Hvad angår Regis-kontrakten vurderes det i revisionsrapporten — efter en bemærkning om, at der ikke er sket nogen ændring vedrørende udpegning af IAMA Consulting som ny kontrahent i stedet for IAMA International — at det udelukkende er de udgifter, der er afholdt af IAMA Consulting og viderefaktureret til IAMA International, som kan refunderes.

- 21 På grundlag af revisionsrapporten underrettede Kommissionen ved skrivelse af 12. februar 2001 sagsøgeren om, at det med hensyn til Refiag-kontrakten alene var de udgifter, der i perioden fra den 1. november 1996 til den 31. oktober 1997 var afholdt af IAMA International og i perioden fra den 1. november 1997 til den 31. oktober 1998 af IAMA Consulting, der ville blive anset for tilskudsberettigede.
- 22 Kommissionen erkendte i samme skrivelse, at den manglende ændring vedrørende sagsøgerens indtræden i stedet for IAMA International for så vidt angik Regis-kontrakten skyldtes passivitet fra Kommissionens side. Følgelig underrettede den sagsøgeren om, at denne indtræden selv i mangel af tillæg til kontrakten blev anset for at have virkning fra den i sagsøgerens skrivelse af 8. maj 1998 anførte dato, dvs. fra den 1. november 1997. Kommissionen tog i denne forbindelse afstand fra konklusionerne i revisionsrapporten og præciserede, at den for perioden fra den 1. maj 1996 til den 31. oktober 1997 alene anså de udgifter, der var afholdt af IAMA International, for tilskudsberettigede og for perioden fra den 1. november 1997 til den 23. juli 1998 udelukkende de udgifter, som var afholdt af IAMA Consulting.
- 23 Ved skrivelse af 21. februar 2001 til sagsøgeren bekræftede Kommissionen de i dennes skrivelse af 12. februar 2001 indeholdte konklusioner og underrettede sagsøgeren om, at den ville foretage inddrivelse af de beløb, der var udbetalt i forbindelse med projekterne Regis og Refiag, for så vidt som disse overskred de tilskudsberettigede udgifter.
- 24 Ved telefax af 8. marts 2001 anfægtede sagsøgeren Kommissionens konklusioner og anmodede denne om såvel med hensyn til Regis-kontrakten som med hensyn til Refiag-kontrakten at anerkende, at de udgifter, der fra kontraktens ikrafttrædelsesdato var afholdt af IAMA Consulting, var tilskudsberettigede.

- 25 Ved rekommanderet brev af 5. april 2001, som alene vedrørte Refiag-kontrakten, svarede Kommissionen sagsøgeren, at der ikke ville ske ændringer med hensyn til konklusionerne i Kommissionens skrivelser af henholdsvis 12. og 21. februar 2001, såfremt der ikke forelå dokumenter, som godtgjorde, at det i december 1998 indgåede tillæg til kontrakten indeholdt en fejl med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen for udskiftningen af IAMA International med IAMA Consulting.
- 26 Ved telefax af 9. april 2001 meddelte sagsøgeren Kommissionen, at selskabet, eftersom det ikke havde modtaget noget svar med hensyn til Regis-kontrakten, hvad angår denne kontrakt var af den opfattelse, at selskabets anmodning af 5. april 2001 — som tilsigter, at Kommissionen anerkender den tilskudsberettigede karakter af de af IAMA Consulting afholdte udgifter — stiltiende var blevet accepteret. Sagsøgeren gentog med hensyn til Refiag-kontrakten sin anmodning om, at de i Kommissionens skrivelser af 12. og 21. februar 2001 indeholdte konklusioner tages op til fornyet overvejelse.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 27 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 11. april 2001 anlagde sagsøgeren nærværende sag.
- 28 Den 17. juli 2001 indleverede Kommissionen svarskrift til Domstolens Justitskontor, hvori den har rejst et modkrav.
- 29 Som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse er parterne blevet opfordret til at besvare et skriftligt spørgsmål fra Retten. Parterne er i overensstemmelse med artikel 78 i Rettens procesreglement ligeledes blevet opfordret til at udtale sig om en eventuel udsættelse af sagen i medfør af artikel 54 i Domstolens statut og procesreglementets artikel 77, litra a). Parterne har efterkommet disse anmodninger inden for de fastsatte frister.

30 Sagsøgeren har i stævningen nedlagt følgende påstande:

- Principalt annulleres de i Kommissionens skrivelser af henholdsvis 12. og 21. februar 2001 indeholdte retsakter, for så vidt som de afviser at anerkende, at de udgifter, sagsøgeren afholdt i perioden fra den 1. maj 1996 til den 31. oktober 1997 (Regis-kontrakten) og i perioden fra den 1. november 1996 til den 31. oktober 1997 (Refiag-kontrakten), er tilskudsberettigede.
- Subsidiært fastslås, at Kommissionen hæfter solidarisk for en eventuel misligholdelse af kontrakten, og at beløbene ifølge afgørelsen af 21. februar 2001 tages op til fornyet overvejelse, således at de beløb, der vedrører udgifter, som til skade for sagsøgeren ikke er blevet anerkendt som tilskudsberettigede, nedsættes med mindst 600 mio. ITL, idet det nøjagtige beløb fastsættes af Retten ud fra billighedshensyn.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

31 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgerens principale påstand afvises, subsidiært frifindes Kommissionen.
- Kommissionen frifindes for sagsøgerens subsidiære påstand.

- Som modkrav fastslås, at sagsøgeren er forpligtet til at betale Kommissionen et beløb på 1 099 405 866 ITL, dvs. 567 796 EUR.

- Som modkrav tilpligtes sagsøgeren at betale det nævnte beløb med tillæg af morarenter i henhold til artikel 94 i Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977 (EFT L 315, s. 1), ophævet og erstattet af Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s.1).

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

32 Sagsøgeren har i replikken nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens modkrav afvises fra påkendelse.

 - Der gives sagsøgeren medhold i de af ham i stævningen nedlagte påstande.
- II - 4984

Retlige bemærkninger

- 33 I henhold til procesreglementets artikel 113 kan Retten til enhver tid af egen drift efterprøve, om en sag skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt (Rettens kendelse af 15.9.1998, sag T-100/94, Michailidis m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 3115, præmis 49, af 25.10.2001, sag T-354/00, M 6 mod Kommissionen, Sml. II, s. 3177, præmis 27, og af 10.7.2002, sag T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale mod Kommissionen, Sml. II, s. 3031, præmis 36; Rettens dom af 17.6.1998, sag T-174/95, Svenska Journalistförbundet mod Rådet, Sml. II, s. 2289, præmis 80). Afgørelse herom træffes i henhold til bestemmelserne i procesreglementets artikel 114, stk. 3 og 4.
- 34 I den foreliggende sag finder Retten, at de oplysninger, der fremgår af sagen, er tilstrækkelige, og beslutter i henhold til denne artikel at træffe afgørelse uden at fortsætte retsforhandlingerne.
- 35 Sagsøgeren har fremført fire anbringender til støtte for søgsmålet. De to første anbringender er, at der er sket tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af henholdsvis artikel 1362, 1366, 1368, 1370, 1374 og 1375 i den italienske civillovbog. Det tredje anbringende er, at der foreligger magtfordrejning, og det fjerde anbringende er, at de i Kommissionens skrivelser af henholdsvis 12. og 21. februar 2001 indeholdte retsakter er mangelfuldt begrundet.
- 36 Kommissionen har i svarskriftet rejst et modkrav om, at Retten tilpligter sagsøgeren at tilbagebetale den del af den til gennemførelsen af de ovenfor nævnte projekter ydede finansiering, som svarer til de udgifter, der ikke er anerkendt som tilskudsberettigede. Kommissionen har især krævet tilbagebetaling dels af 913 874 209 ITL, svarende til de udgifter, sagsøgeren har afholdt så vidt angår de to kontrakter i løbet af perioden forud for den 1. november 1997, dels af de beløb på i alt 185 531 657 ITL, der er et resultat af de rettelser vedrørende de af sagsøgeren afholdte tilskudsberettigede udgifter, som blev foretaget efter den af sagsøgte begærede revision.

Om formaliteten og Rettens kompetence

Parternes argumenter

- 37 Sagsøgte har bemærket, at skrivelserne af henholdsvis 12. og 21. februar 2001, hvori Kommissionen underrettede sagsøgeren om, at en del af selskabets udgifter ikke ville blive tilbagebetalt, henhører under kontraktforholdet mellem sagsøgeren og Kommissionen og derfor ikke udgør retsakter, hvis annullation er forbeholdt Fællesskabets retsinstanser i medfør af artikel 230, stk. 4, EF. Når Fællesskabets retsinstanser som i det foreliggende tilfælde skal afgøre en tvist i henhold til en voldgiftsbestemmelse, der indeholdes i en af en institution indgået kontrakt, følger disses kompetence nemlig ikke af artikel 230 EF, som vedrører annullation af en forvaltningsakt på grund af specifikke mangler som tilsidesættelse af en retsregel eller magtfordrejning. Ifølge Kommissionen følger det heraf, at sagsøgerens principale påstand bør forkastes, for så vidt som der tilsigtes annullation af retsakter, der henhører under privatretten.
- 38 Hvad angår det rejste modkrav har Kommissionen som svar på et af Retten stillet skriftligt spørgsmål gjort gældende, at Rettens kompetence til at afgøre nævnte modkrav følger af Rettens kompetence hvad angår hovedsagen.
- 39 Sagsøgeren har gjort gældende, at de omtvistede kontrakter har offentligretlige aspekter, som følger ikke blot af karakteren af en af kontrahenterne, nemlig Kommissionen, men ligeledes af den omstændighed, at Kommissionen gennem et privatretligt instrument har forfulgt offentligretlige hensyn. Ifølge sagsøgeren følger det heraf, at Kommissionen i en situation som den foreliggende i det samme kontraktforhold har beføjelser, der henhører under såvel retsforholdet mellem parterne som dens skønsbeføjelse. Udøvelsen af disse forskellige beføjelser er imidlertid underlagt domstolskontrol, som bør tilsigte at vurdere disse beføjelsers forenelighed med de privatretlige og offentligretlige principper, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

- 40 Hvad angår det af Kommissionen rejste modkrav har sagsøgeren gjort gældende, at dette bør afvises fra påkendelse.

Rettens bemærkninger

- 41 Ifølge artikel 238 EF har Fællesskabets retsinstanser kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.
- 42 Rettens kompetence til at afgøre en tvist, der opstår som følge af en kontrakt, hvori Kommissionen er part, er baseret på ovennævnte bestemmelse og på den i denne kontrakt indsatte voldgiftsbestemmelse.
- 43 I det foreliggende tilfælde bestemmer artikel 7 i bilag II til de omtvistede kontrakter, at »Retten [...] og, i tilfælde af appel, Domstolen [...] har enekompetence til at afgøre enhver tvist mellem Kommissionen og de kontraherende selskaber med hensyn til gyldigheden, gennemførelsen og fortolkningen af denne kontrakt«.
- 44 Det må først konstateres, at denne tvist vedrører fortolkningen af en række bestemmelser i de omtvistede kontrakter vedrørende især tredjemands deltagelse i opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt medkontrahenterne, samt hvorvidt de af disse tredjemænd afholdte udgifter er tilskudsberettigede. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at selskabet som følge af de forbindelser, det har haft med Kommissionen siden indgåelsen af de pågældende kontrakter, fra starten har haft stilling som medkontrahent.

- 45 På trods af de kontraktlige rammer, hvori indgår det retsforhold, som er genstand for nærværende tvist, må det fastslås, at Retten i det foreliggende tilfælde som det væsentligste reelt har fået indbragt ikke en påstand i henhold til artikel 238 EF, men et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF.
- 46 Denne konklusion fremgår klart af analysen af stævningen og af sagsøgerens øvrige skriftlige indlæg.
- 47 Sagsøgeren har således betegnet sit søgsmål som et annullationssøgsmål og har nedlagt en principal påstand om, at Retten underkender og som følge heraf annullerer de retsakter, der angiveligt er indeholdt i Kommissionens skrivelser af henholdsvis 12. og 21. februar 2001, hvorved Kommissionen underrettede sagsøgeren om, at en del af de af sagsøgeren afholdte udgifter ikke ville blive anerkendt som berettigede til den pågældende fællesskabsfinansiering. Sagsøgeren har således anmodet Retten om at udøve en legalitetskontrol vedrørende de af en institution trufne retsakter, der, selv om de indgår i en kontraktmæssig sammenhæng, ifølge sagsøgeren er af administrativ karakter. Til støtte for denne anmodning har sagsøgeren fremsat anbringender, hvorved det tilsigtes at få fastslået, at de pågældende retsakter er behæftet med mangler, der er karakteristiske for forvaltningsakter, såsom tilsidesættelse af retsregler, magtfordrejning og manglende begrundelse.
- 48 I replikken, hvor sagsøgeren har redegjort for sine anbringender og argumenter samt besvaret de af Kommissionen rejste formalitetsindsigelser, har selskabet fremhævet de anfægtede retsakters administrative karakter, som selskabet udleder dels af identiteten af retsakternes ophavsmand, der selv i en kontraktmæssig sammenhæng handler som offentlig myndighed, dels af de formål af almen interesse, som forfølges af den sagsøgte institution gennem indgåelsen af de omtvistede kontrakter. Sagsøgeren har på dette grundlag gentaget sin annullationspåstand.

- 49 Hvad angår det af Kommissionen rejste modkrav har sagsøgeren endelig gjort gældende, at dette bør afvises, navnlig fordi formålet hermed er at opnå, at Retten tilpligter sagsøgeren at betale beløb, som Kommissionen, forudsat at de anfægtede retsakter viser sig at være lovligt vedtaget, frit ville kunne kræve ved i forhold til sagsøgeren at vedtage en beslutning, der kan tvangsfuldbyrdes.
- 50 Sagsøgerens anbringende, som udgør grundlaget for selskabets annullationspåstand, hvorefter Kommissionens skrivelser af henholdsvis 12. og 21. februar 2001 har karakter af forvaltningsakter, kan imidlertid ikke tiltrædes.
- 51 I disse skrivelser er der nemlig ingen oplysninger, der gør det muligt at konkludere, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde har gjort brug af sine beføjelser som offentlig myndighed. Kommissionen har i de nævnte skrivelser i det væsentligste indskrænket sig til på baggrund af en fortolkning af de faktiske omstændigheder og af de relevante bestemmelser i de omtvistede kontrakter at underrette sagsøgeren om sin holdning med hensyn til den tilskudsberettigede karakter af en del af de af selskabet afholdte udgifter. Kommissionen har derved udelukkende handlet inden for rammerne af de rettigheder og forpligtelser, der følger af de omtvistede kontrakter. Denne konklusion kan ikke anfægtes ved konstateringen af, at de mål, som Kommissionen forfølger gennem indgåelsen af de nævnte kontrakter, indgår i den opgave af almen interesse, som Kommissionen er pålagt i forbindelse med Esprit-programmet.
- 52 Følgelig indgår de pågældende to skrivelser på ingen måde i Kommissionens udøvelse af sine beføjelser som offentlig myndighed, og, som Kommissionen med rette har understreget, kan hverken disse skrivelser eller de retsakter, Kommissionen i givet fald vil være foranlediget til efterfølgende at træffe med henblik på inddrivelse af de beløb, der svarer til de udgifter, som den ikke anser for dækket af de tildelte, tvangsfuldbyrdes i modsætning til det af sagsøgeren påståede.

- 53 Det fremgår af det anførte, at Kommissionens skrivelser, der er genstand for dette søgsmål, indgår i en rent kontraktmæssig sammenhæng, som de ikke kan adskilles fra, og at de som følge af selve deres karakter ikke tilhører de retsakter, der er omfattet af artikel 249 EF, og som kan kræves annulleret af Fællesskabets retsinstanser i henhold til artikel 230, stk. 4, EF (jf. i denne retning Rettens kendelse af 3.10.1997, sag T-186/96, *Mutual Aid Administration Services mod Kommissionen*, Sml. II, s. 1633, præmis 50 og 51, og af 9.1.2001, sag T-149/00, *Innova mod Kommissionen*, Sml. II, s. 1, præmis 28).
- 54 Følgelig kan sagsøgerens principale påstand, for så vidt som den tilsigter annullation af retsakter af rent kontraktmæssig karakter, ikke antages til realitetsbehandling.
- 55 Herefter bør sagsøgerens principale påstand afvises.
- 56 Sagsøgeren har med sin subsidiære påstand anmodet Retten om i tilfælde af, at den principale påstand ikke tages til følge, at fastslå, at »Kommissionen hæfter solidarisk for en eventuel retsstridig opfyldelse af kontrakten«, og på denne baggrund at »tage de beløb, der er anført i [Kommissionens] afgørelse af 21. februar 2001, op til fornyet overvejelse, således at de beløb vedrørende udgifter, som til skade for IAMA Consulting ikke er blevet anerkendt som tilskudsberettigede, nedsættes med mindst 600 mio. ITL, hvorved det nøjagtige beløb fastsættes af Retten ud fra billighedshensyn«.

- 57 Det må konstateres, at ordlyden af sagsøgerens subsidiære påstand, som er gengivet ovenfor, ikke gør det muligt for Retten at forstå det nøjagtige indhold af den påstand, den har fået forelagt.
- 58 Det bemærkes i denne forbindelse, at stævningen i henhold til artikel 21 i statuttene for Domstolen og artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet skal angive søgsmålets genstand og indeholde en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Denne fremstilling skal uafhængigt af, hvilket ordvalg der benyttes, være så klar og præcis, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten for at gennemføre den retslige efterprøvelse (Rettens kendelse af 28.3.1994, sag T-515/93, B mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 115, og Sml. II, s. 379, præmis 12). For at en påstand kan antages til realitetsbehandling, er det af retssikkerhedshensyn og af hensyn til en god retspleje nødvendigt, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som påstanden støttes på — i det mindste kortfattet — fremgår på en sammenhængende og forståelig måde af selve stævningen (jf. i denne retning Domstolens dom af 13.12.1990, sag C-347/88, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 4747, præmis 28, og af 31.3.1992, sag C-52/90, Kommissionen mod Danmark, Sml. I, s. 2187, præmis 17 ff.; Rettens dom af 18.9.1996, sag T-387/94, Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 961, præmis 106, af 29.1.1998, sag T-113/96, Dubois et Fils mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 125, præmis 29, og af 15.6.1999, sag T-277/97, Ismeri Europa mod Revisionsretten, Sml. II, s. 1825, præmis 29).
- 59 I det foreliggende tilfælde må det konstateres, at hverken stævningen eller i øvrigt replikken ud over den blotte fremsættelse af den subsidiære påstand indeholder den mindste oplysning, der gør det muligt at vurdere, hvorpå sagsøgeren baserer denne påstand, eller at forstå, hvorledes påstanden er understøttet. Navnlig gør hverken ordlyden af den nævnte påstand eller sagsøgerens skriftlige indlæg det muligt at afgøre, om påstanden om fornyet overvejelse af de beløb, som ifølge Kommissionen ikke kan finansieres af Fællesskaberne, er baseret på de omtvistede kontrakter eller på en ansvarspådragende adfærd fra Kommissionen, der kan pådrage Fællesskaberne ansvar uden for kontraktforhold.

- 60 Under disse omstændigheder må det fastslås, at sagsøgerens subsidiaire påstand mangler den nødvendige klarhed og præcision til, at Retten kan udøve en retslige efterprøvelse. Påstanden må herefter afvises.
- 61 Sagen bør herefter afvises i det hele.

- 62 Hvad angår det af Kommissionen rejste modkrav finder Retten på grundlag af artikel 225, stk. 1, EF, sammenholdt med artikel 51 i Domstolens statut, at den ikke under de foreliggende omstændigheder har kompetence til at påkende dette, og beslutter i medfør af artikel 54, stk. 2, i Domstolens statut at henvise modkravet til Domstolen.

Sagens omkostninger

- 63 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, og da Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, pålægges denne omkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

- 1) Sagsøgerens principale og subsidiære påstand afvises.
- 2) Kommissionens modkrav henvises til Domstolen.
- 3) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 25. november 2003.

H. Jung

Justitssekretær

V. Tiili

Afdelingsformand